

(OVERSAT)

22.03.2022

FM2022/170

**Forslag til: Inatsisartutlov om fangst og jagt
(Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst)**

Siumut skal hermed fremkomme med følgende bemærkninger til forslag til Inatsisartutlov om fangst og jagt,

Det er ikke første gang at lovforslaget er på Inatsisartuts dagsorden, forslaget var sidst oppe på mødet i efteråret i 2019.

Under forårssamlingen blev forslaget anden- og trediegangs behandlet.

Inatsisartut blev således under trediebehandlingen enige om at bortkaste forslaget.

Derfor skulle der udarbejdes et nyt lovforslag og man krævede samtidig, at udvalgets kritik som blev nævnt i betænkningens skulle indarbejdes i det videre arbejde

Det er blevet særdeles påtrængende, at den nugældende lov om fangst og jagt på flere måder må blive redigeret og ændret.

Under arbejdet med lovforslaget ser vi fra Siumut det som ganske vigtigt, at de samfundsmæssige interesser og værdier som sådan skal tydeliggøres og, at man under udvalgsarbejdet får tydeliggjort disse vurderinger ganske tydeligt.

Envidere finder vi det vigtigt, at man i forbindelse med den kommende lov under kvotetildelingen ligestiller biologernes og fangerne og brugernes viden ved sådanne afgørelser om kvotefastsættelse. Derfor vil vi fra Siumut have ændret ordet (naapertuuttumik: tilsvarende) "Ensartede" ("naligiissumik").

Vi har ikke noget imod kravet om, at man skal være fyldt 15 år for at kunne få tildelt et fangstbevis.

Med hensyn til personer udenfor landets adgang til, at få fangstbevis kræver vi, at den nuværende ordnings krav om to år forhøjes til tre år. Desuden ønsker vi, at man oveni bopælspligten skal kræve, at man har været tilsvarende skattepligtig i samme periode. Vi vil fra Siumut gerne være med til at diskutere ændringen om kravet om forlængelse af bopælspligt og skatteforhold.

Vi ønsker, at man ikke ændrer på kravet om, at man har 50/50 indkomst for at få et fangstbevis.

Vi er fra Siumut bekymrede for, at borgere fra vort lands yderdistrikter som udelukkende lever af fangst, vil kunne risikere ikke at få et fangstbevis, hvis vi forhøjer den %-mæssige indkomst fra fangst og fiskeri.

Envidere ønsker vi fra Siumut, at man ud fra en 50/50 indkomst ude i regionerne i forbindelse med perioden for stenbiderfangst hvor man kan få tildelt licens til fiskeri, at man i udvalget seriøst får vurderet og tilrettelagt den måde man i dag får tildelt fiskerilicens på således, at man overfor Naalakkersuisut kan kræve en ændring heraf. Vi vil dermed opnå, at kunne beskytte de der vitterligt lever af fiskeri- og fangererhvervet.

Vi kræver fra Siumut, at de krav der stilles for at kunne få tildelt fritidsbevis til fangst, seriøst må diskuteres således, at man kan få vurderet sagen og få strammet op på de krav der stilles i dag. Med hensyn til at man i dag kan få tildelt fritidsbevis til 12-årige, mener vi, at man skal tilføje et krav om, at man er skattepligtig.

Der bør udarbejdes krav om mere klare og strammere regler i forbindelse med tilladelse til betalt trofæjagt således, at der stilles krav om, at man skal være hjemmehørende i vort land og at man betaler skat her.

Med hensyn til oplysning om det man har fanget som det i dag står skrevet, er det nødvendigt, at man i udvalget får foretaget en grundig vurdering heraf.

Vi ønsker man skal tilpasse de krav der stilles i loven omkring salg af fangst således, at det tilpasses de gældende forhold. På helligdage og ved ugens afslutning, hvor fangsten der er kvotefastsat pludselig er der og når det endelig er blevet fint fangstvejr, så har de offentlige myndigheders kontorer og administration hvor man får fangstbevis udleveret lukket og her kræver vi, at man fra Naalakkersuisut skal være opmærksomme på, at der er udarbejdet passende regler herom som kommunerne skal følge. Vi kræver, at der skal udarbejdes regler om, at man skal kunne bruge sin oplysningspligt når det offentlige kontorer er lukkede ved hjælp af mobil og at Naalakkersuisut og kommunerne skal sørge for dette.

Vi kræver også, at det skal være mere smidigt, at kunne oplyse om kvotetildelt fangst og at man må få udarbejdet regler herom som skal være gældende for alle.

Vi kræver, at der i udvalget tages stilling til, at man i forbindelse med vinterjagten ved brug af snescotere og motorkøretøjer og atv-er, skal få diskuteret afstanden til fangstpladsen på 500 meter i udvalget således, at man kan få en vurdering heraf.

Vi vil være med til ændre på længden af fartøjer, der bruges til fangst af kvoterede arter, fra 15 meter til 16 meter.

Vi ser det fra Siumut som ganske vigtigt, at man udnytter slædehundene så godt som muligt således, at man kan få mulighed for licensudstedelse til vinterjagt på moskusokser og rensdyr hvert år.

Med hensyn til kontrol af fangst må vi styrke de regionale kontrolmuligheder. Med tanke på Nordgrønland så er fangstområderne i Uummannaq og Upernavik ganske store og vidtstrakte hvor der ingen kontrol er, det samme er gældende for Sydgrønland og Østkysten. Derfor må man regne med, at vi fra Siumut, når vi skal drøfte Finanslov 2023, gerne vil deltage i en italesætning heraf.

Vi kommer ikke udenom, at man får vurderet foranstaltninger i udvalget. En foranstaltning er, at man får frataget sit fangstbevis. Ligeledes må man få italesat hvilke foranstaltninger der skal iværksættes, når man blot efterlader dele af fangstbyttet og når man har skudt flere dyr end man kan tage med hjem. Der skal være klare retningslinjer her.

Til slut er tiden inde til at vi får drøftet forholdene for de borgere der udelukkende lever af fangst som deres eneste erhverv. Vort land er inddelt i forskellige fangstmæssige forvaltningsområder. De forskellige bosteder er spredt udover kæmpestore landområder og der hersker vidt forskellige levevilkår og grundlag for velfærd de forskellige steder.

De der lever af fangst i yderdistrikterne samt i de forskellige regioner i landet er i stor stil medvirkende til, at vi ikke importerer for mange fødevarer udefra og hjælper dermed til at opretholde en stor grad af selvforsyning. Dog må vi indrømme, at vi i stor stil omsorgssvigter de der udelukkende lever af fangst i yderdistrikterne. På den anden side er disse fangere medvirkende til, at begrænse vores import af fødevarer udefra, dermed medvirker fangerne i stor stil også til, at opretholde en sund økonomi herhjemme, men det kan vi desværre ikke se i nogen hjemlige statistikker. Alle disse ting er således årsagen til, at vi samlet set ønsker en italesættelse af det at kunne leve af at være fanger, samt de vilkår som fangerfamilierne må være underlagt og hvordan det bedre kan betale sig at være fanger i et fremtidigt perspektiv.

Med disse bemærkninger vil vi deltage seriøst i debatten i udvalget inden forslaget skal andenbehandles.

Karl Tobiassen, Siumut

Ved tvivlspørgsmål om teksten er den grønlandske version gældende.